

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Bílovice nad Svitavou

1. **vstup:** Jitka Cívková, rozená Morávková, se narodila v roce 1940 v Lanžhotě. Po skončení druhé světové války se spolu s rodinou přestěhovala do Bílovic nad Svitavou, kde žije dodnes. Když jí bylo osm let, k moci se dostal komunistický režim. Její rodina se v roce 1948 zúčastnila pouti na Hostýn, velké akce katolické sportovní organizace Orel. Tuto událost brala komunistická strana jako politickou provokaci a začala s hromadným zatýkáním hlavních představitelů Orla, mezi ně patřil i Jitčin tatínek, František Morávek.

Pamětnice

12:00.63 - 12:06.42 „O půlnoci přišli STB a tři hodiny asi dělali prohlídku domu.“

12:11.60 - 12:23.80 „Bratr, ten to prospal, já s maminkou jsme tam byly a byla u nás hodně velká knihovna, takže každou knížku prohlíželi.“

12:35.83 - 12:39.47 „...odvezli všechny peníze a tatínkovi řekli, ať se obleče, že pojede s nimi.“

12:48.74 - 12:56.00 „Ale proč ho zavírají, oni říkali, to vás nemusí zajímat, půjdete s námi, ale on řekl, když mě zavíralo gestapo, tak mně řekli proč.“

2. **vstup:** To ještě netušili, že je čeká devět dlouhých let bez otce, živitele rodiny.

Pamětnice

1:13:42.25 - 1:13:52.30 „Ono, když ho odvezli, tak hned za nějaký měsíc přišla sociální pracovnice a chtěla nás do dětského domova, že to maminka nezvládne sama.“

3. **vstup:** Útěchou v těžké době jim byly návštěvy. Mnohdy viděly děti tátu až po celých dvou letech. Na jedné z takových návštěv šlo doslova o život.

Pamětnice

19:01.00 - 19:28.45 „Šlo se přes jedno nádvoří a když se vešlo tam po schodkách do chodby, tam už stáli nastoupení ti vězni a čekali. A my, když jsme tam po té dlouhé době přišli, tak bratr pětiletý, tehdy už šestiletý, tak tatínek stál druhý v pořadí a on se rozběhl za ním – tati - ovšem hned před ním policajt, teda dozorce se samopalem a stůj, budu střílet.“

4. **vstup:** Informace o tatínkovi, které byly velmi vzácné, získávali pomocí tajných dopisů, takzvaných motáků. Ty se k nim dostávali pašováním prostřednictvím neznámých lidí. Naštěstí se k nim v těžkých chvílích lidé z Bílovic neotočili zády, rodinu různými způsoby podporovali.

Pamětnice

1:28:57.58 - 1:29:08.0 „...i když někteří třeba vypadají, že byli namyšlení, ale i ti pomáhali, třeba jednoduše nějak, ale každý se snažil pomoci.“

5. **vstup:** I přes neúprosný trest, který byl Františku Morávkovi vyměřen, po nekonečném čekání nastal den, kdy se vrátil domů.

Pamětnice

1:04:12.2 - 1:04:14.85 „Přijel v té mrazivé zimě.“

1:04:26.42 - 1:04:33.68 „...neviděli jsme to, že přijde, to bylo nečekaný, takže se tomu nechtělo ani věřit, takovej zázrak“

6. **vstup:** Paní Jitce, jako dceři politického vězně, ovlivnil režim celý život. Prostřednictvím ředitele gymnázia přišel například zákaz studia na vysoké škole.

Pamětnice

29:25.48 - 29:36.08 „Když jsem pak končila, tak mě zavolal do ředitelny, tam mně roztrhal přihlášku, že je drzost hlásit se na vysokou školu s mým posudkem.“

7. **vstup:** I tak si Jitka našla obor, který jí přinášel radost. Stala se rehabilitační sestrou. Usnadňovala lidem návrat do obyčejného života po různých úrazech, operacích. Jako dceři politického vězně jí samotné ale život nic neusnadnil. Komunistický režim zasáhl do života její rodiny hned několikrát. Manžel měl potíže v zaměstnání, hrozil mu kvůli špatnému kádrovému posudku vyhazov, děti měly ohroženo přijetí na střední školu. Přesto paní Jitka nezahořkla. Jakých zásad by se podle ní měla držet mladá generace, aby se historie neopakovala?

Pamětnice

1:38:09.00 – 1:38:18.61 „Pomáhat si navzájem, myslím si, že nenávist je hrozná, nebo i mstít je hrozné, tohle opravdu ne.“

1:38:22.04 - 1:38:32.07 „Neupnout se jenom na ty peníze, jsou daleko cennější věci, to přátelství mezi lidma– to se nedá ničím nahradit.“

8. **vstup:** Paní Jitka Cívková je důkazem toho, že i v těžkých chvílích je třeba setrvat s nadějí na lepší časy a nic nevzdávat.